

moestuין

Drenthe

jeugd

sept. 2026

eerste keer oma

Hallo EPL-klasgenoten in de 4de en de 5de klas.

Mijn naam is Joke van Straalen en ik ben twee jaar samen met jullie opgelopen. Ik vond jullie een gezellige klas, hoewel we steeds weer in andere groepssamenstellingen zaten. Dit is m'n tweede reünie. Vorig jaar was ik bij de reünie van afstudeerjaar 1975 omdat ik een jaar ben blijven zitten. Ik vind het leuk om iets op te schrijven en wil ook bedanken voor de 'praatjes' die er al zijn! DANK! Tijdens de periode op het EPL, begreep ik er eigenlijk maar weinig van en ik vroeg mij af: "Waarom hebben ze / we het niet over het echte leven?" Met "het echte leven" bedoelde ik waarschijnlijk dingen die ik kon voelen en die ik vanuit mijn gevoel kon begrijpen. Dat was een soort behoefte van mij om het leven via mijn gevoel te begrijpen. Pas veel later begreep ik dat de generatie voor ons, in hun jeugd de 'opleiding' (ervaring) had gehad: 'hoe overleef ik een 2de wereldoorlog?', waar ook ter wereld. En dat je dan een aantal jaren later, met een jong gezin helemaal geen behoefte voelt om je met je gevoelsleven uiteen te zetten, maar graag niet te veel wil opvallen en mooi dat te doen zoals dat dan gangbaar is in jouw leefomgeving.

Van biologie weet ik nog dat we een boon getekend hebben en hoe de boon groeit! Ook weet ik nog dat ik naast Ingrid zat bij biologie en hoe zij zo kundig een zeester opensneed zodat we konden kijken hoeveel magen en ingewanden enz. daarin zaten. (Ik hield niet van dieren opensnijden en ik was blij dat Ingrid dit wilde doen.) Na het EPL ben ik naar de kunstacademie gegaan in Groningen. Ik zie en hoor nog hoe we daar op een zolder, ergens achter gebouwen in de Pelsterstraat, op een warme zomermiddag een portret van een oudere Groningse man aan het tekenen waren. Het was zo stil, de ramen open, en je hoorde de krijtjes van de medestudenten over het papier gaan. Lekker Zen, zou je nu zeggen en ik vond het ook heerlijk. Eigenlijk geloof ik dat het leven zelf (en niet het EPL) de werkelijke leerschool is. Als kind zei ik tegen een vriendinnetje: "Ik heb een goedmaak leven". Zoiets kon ik alleen zeggen aan iemand die dit ook zou begrijpen. In de EPL-wereld had ik helemaal niet het gevoel dat ik kon zeggen wat er in mij omging en het spijt me als ik daardoor niet duidelijk was in sommige situaties. Mijn excuses daarvoor.

Ik kwam erachter dat ik mijn hele leven eigenlijk al innerlijk weet: 'ik kan niet dood'. Dat betekent dat ik mij identificeer met mijn ziel of geest. Voor mij heel normaal en ik dacht ook dat iedereen zo was, maar dat was fout. Dat is voor iedereen weer verschillend. Om toch mijn plek op aarde en begrip hierover te vinden heb ik veel boeken gelezen, geschreven door het medium Jozef Rulof. Hij beschreef wat hij meekreeg van zijn geestelijk begeleiders, over het hiernamaals en ook over het leven op aarde. Dit begreep ik wèl en voor mij vielen er veel dingen op hun plaats. Aan gene zijde leef je in je eigen afstemming, of trilling, zeg maar. Op aarde leef je in een lichaam en daardoor kun je in contact

zijn met mensen met allemaal verschillende trillingen. Hierdoor heb je de mogelijkheid om – innerlijk - veel te leren. Meer dan aan gene zijde. Ik vind dit allemaal heel interessant en herkenbaar, van wat ik ervan begrijp. Na de kunstacademie (vrije richting; schilderen) heb ik een paar jaar een atelier gehad aan de Oosterhaven in Groningen en heb ik meegedaan aan verschillende exposities, maar ik kwam erachter dat ik liever in direct contact met mensen wilde gaan werken. Ik heb toen een deel van de Z-opleiding gedaan en ben gaan werken. Heel leuk vond ik dat. Inmiddels was ik getrouwd met Jan en samen hebben we twee prachtige dochters gekregen, met wie we nog steeds een goed en open contact hebben. Hier ben ik heel dankbaar voor. De kinderen ‘deden we’ op de Vrije School. Hier vond ik als ouder een leefomgeving die goed bij mij paste, veel levenslange vriendschappen ontstonden en ik heb veel geleerd en veel cursussen georganiseerd. Ik heb eerst in de reguliere Z-zorg gewerkt en in 2001 ben ik in de antroposofische gezondheidszorg gaan werken in Appelscha bij OlmenEs. (www.olmenes.nl) Hier heb ik 22 jaar met alle plezier en liefde of met hart en ziel gewerkt. Eerst in de zorg en later als werkplaatsleider in de ambachtelijke werkplaatsen. We maakten – als heel OlmenEs - ook muziektheater met de bewoners en de medewerkers, veel werken in ‘eigen tijd’ natuurlijk, maar wat rijk met elkaar om daaraan mee te doen. In 2009 kwam ik in aanraking met de Bruno Gröning-Vriendenkring: een wereldwijde algemeen nut beogende instelling voor hulp en genezing langs natuurlijke, geestelijke weg (<https://www.bruno-groening.org/nl>). Hier worden de spelregels voor het leven heel goed omschreven in een leer waarin eigenlijk de geestelijke wetmatigheden voor de mens op aarde beschreven staan, op een heel praktische manier (gratis). Niet dogmatisch en boven confessioneel. Daar ben ik toen, in 2009, bij gegaan en daar ben ik nog steeds bij. Dit bevalt me heel goed. Wat ik hier leer voedt mijn ziel en bouwt op. Ook werk ik daarin samen met mensen van over de hele wereld. Hier geniet ik van. De talen die ik in het EPL geleerd heb komen zeer goed van pas. Ben nu bezig met een cursus Spaans – voor *absolute* beginners – om samen te kunnen werken met iemand in Lima. Ook het analytisch kunnen denken heeft mij veel gegeven in verschillende situaties. Verder ben ik nu met pensioen. We hebben twee kleinkinderen gekregen en passen een keer in de twee weken op. Vanaf 2011 heb ik een gezamenlijke biologische buurtmoestuin in het leven geroepen (als buurtverbetertraject in de stad Assen) en moestuinier ik graag samen met andere tuinders. Ik houd zingen en begeleid een koortje.

Ik wens ons een mooi samenzijn!
Groet van Joke.

PS Ik reis zaterdag naar Wolfheze en dan zondag naar Velthoven en 's avonds terug naar Assen. Als er iemand mee wil reizen, graag. Laat het maar even weten.